

рето в квартал "Салтанета", район на IV участък. Един ден - бива през 1926 година - сам бѣ изпретил собственикѣт Надев в кантората ми. Каза ми цената - тогавашни пари 300 000 лева. Възразих му, че нямам толкова пари на ръка.

- Цар и не това име - отвърна ми той. - Ще ми дадем полица, аз ще я сконтирам...

Спомних си отново думите на Буров, който, като ме увещавахе да купя мястото, казвахе:

- На това място има две вековни круши, като два букета, до самото море. Има една бреза, която от ветреца винаги шумоли като приспивна песен... Само да седим и да вдихнем свежия морски въздух! Заради тези две круши и брезата трябва да купиш това място! Ако имам пари, бих го взел да се порезширя, защото мястото е само три-четири декара. Но не имам и това ми е достатъчно. Искан за съседи семейство, с което да се разбира жена ми. А с твоите съдружници са добри приятели...

Подписах полица на полк. Надев. Неправих двуетажна вила в стеробългарски стил: долу голям хол с миндерлъци и кухня; пред входе на хола - три-четири колони с аркади; на втория етаж - четири малки стаи с вътрешно стълбище. Бяхме голямо семейство, с пет деца, често идвахе и гости. Имаше и две мансардни стаи за прислугата. Пред вилата - тераса, по-надолу - друга тераса с цъфти. Част от двора на мястото превърнах в парк с дървета, другата част засадих с лозя; имаше и оградна градина. Вилата заемаше площ от 130 кв. м., разположена към двора на мястото на Буров. Половината от мястото отстъпих на своя курей Добри Кърнев, който плати половината от покупната цена на мястото.